L'ESTEL

PUBLICACIÓ MENSUAL

Sant Pere de Ribes

Núm. 29 : Preu 10 cts. Redacció i Administració : Major, 13 15 setembre 1935

La batalla del cinema

Va a començar la propera temporada, i els catòlics de tot el món es preparen per rependre la lluïta per la completa moralització del cinema.

Recordareu que la primera empenta decidida la donà la «Llegió de decència» dels E. U. fa poc més d'un any, arribant a declarar el boicot a les sales on es projectaven films francament immorals i considerant que té a milers els seus associats, fou de gran eficàcia aquella campanya; obtingueren també que alguns productors donessin la classificació moral de cada film, etc...

Aquí a Espanya sembla que per fi els catòlics s'han desvetllat completament, i fruit d'això, ha estat la creació de revistes que porten la censura moral dels films que s'estrenen; seccions cinematogràfiques en quasi tots els diaris catòlics per orientar el lector; sales que projecten pel·lícules d'estrena completament morals; editorials dedicades exclusivament a produir films morals, etcètera. .

A casa nostra confessem que d'un temps a aquesta part hem obtingut un guany en la qualitat moral dels espectacles, gràcies a la bona voluntat d'alguns dirigents de certs locals, i si alguna excepció hi ha hagut, creiem sincerament que ha estat sorpresa la seva bona fe o per causes difícils a voltes d'evitar. I diem això perquè en algun cas concret que saberen certament la immoralitat d'alguna pel·lícula la retiraren amb molt bon encert.

No cal dir com desitgem que aquests bons propòsits vagin endavant i que cas de no tenir èxit unes gestions que s'estan fent (i que amb un xic de bona voluntat podrien ésser resoltes satisfactòriament) fos al menys un fet la projecció solament de pel·lícules de moralitat reconeguda en aquelles sales controlades per elements catòlics.

Per la nostra banda donarem la crítitioa dels films que es projectin al nostre poble i naturalment els bons films tindran el nostre aplaudiment sense reserves i el silenci o repulsa els que no ho siguin.

La festa del llibre

El llibre, flor d'intel·ligència, bé mereix una festa. Sortós el poble que enmig dels seus negocis materials sap trobar l'avinentesa d'ofrenar un dia a l'amor del llibre.

Es una exquisidesa d'espiritualitat sentir la voluntat de triar i comprar un llibre.

L'home a qui manqui tota altra gràcia pel sol fet de saber adquirir un llibre, seria digne d'ésser tingut en honor i estimació, puix sempre serà senyal de superioritat aquest afany de sadollar-se en la lliçó d'un bon llibre.

Per això avui ens hem de fer un deure de no retirar-nos a casa sense un lli-

bre nou que vinga a enjoiar la nostra vida amb la seva companyia d'amic discret.

Al llibre li atorguem tota eficàcia en la nostra formació. No és cap cosa nova dir que de la lliçó d'un llibre n'ha depès, moltes vegades, la sort o la desgràcia d'una persona.

Cosa sagrada nostra intel·ligència, no l'hem de deixar a mercè de qualsevol llibre. Per això la mestressa de tota la humanitat, l'Església, s'ha preocupat de la selecció dels llibres. Heu sentit parlar de l'«Index»? Ell no és sinó un llibre que conté la llista dels llibres, la lectura dels quals està prohibida a tot aquell que vulgui servar íntegra la dignitat d'home, i més encara d'home cristià. Això ens diu que de llibres n'hi h n de dues menes: llibres bons i llibres dolents. Tota altra classificació de llibres més o menys útils dependrà de les mil circumstàncies del lector.

No tots els llibres convenen a tota mena de persones i en tant serà mès profitosa una lectura en quant serà proporcionada a l'edat i aficions del lector, mirant sempre d'atançar-nos més i més, després de cada lectura, a l'ideal de saviesa i bondat que des del començament de nostre ús de raó hauríem de proposar-nos.

Res de lectures vàcues i poca-soltes; molt menys encara de lectures dolentes i immorals.

Llegiu i llegiu força; després de l'actitud de pregar a Déu, la de llegir és la més noble.

LL. PROS I ALBERES

Les novel·les són el pitjor enemic de les dones.

Record de Mossèn Cinto

Aprofito l'avinentesa a l'invitació de posar quatre ratlles a «L'Estel» per a donar a conèixer una de les notes que guardo de la malaltia de Mossen Jacint Verdaguer.

Quan el gran poeta havia ja exhaurit les forces pels sotracs de la lluita per la vida, a l'ensems que per la malaltia que el minava feia anys, restava sol, gairebé aïllat de tothom i fou llavors quan nosaltres, un estol de joves estudiants de Medicina als rengles de la institució cabdal de Catalunya «La Unió Catalanista» moguts tan sols per la caritat, abrandats per l'esperit de pàtria per Catalunya, emprenguèrem la tasca de fer un torn de vetlla per a que no manqués jamai assistència al nostre poeta i apartant del seu entorn a aquells que sols per enveja i mala fe i sense mica de caritat el voltaven. En una de les nits que el pobre Mossen Cinto estava un bon xic animat; heus-ací el que va dir me:

—D'on sou, bon jovenet?

—De Sant Pere de Ribes—vaig dir-li.

—Oh! d'aquell poble en servo un record—em digué. Escolteu: Fa unes tres setmanes, per cert la darrera sortida que jo he fet, anàrem a Sitges amb uns amics entre els que hi havia en Santiago Rusiñol i a la tarda, a l'ésser al cim d'aquall turonet on hi ha la creu de terme, vaig ovirar una ermita al peu d'aquella muntanya, Montgrós. Es Sant Pau—em digueren—, i com jo mostrés desitjos de conèixer-la ens traslladàrem per la carretera fins al peu del camí de l'ermita; per a pujar aquella costa va costar-me molt, doncs ja sabeu com estinc de salut, però amb pena i dolor vaig arribar-hi. Recordo ben bé la vista des d'aquella placeta, el poble amb el mar al fons... i l'ermita a fe és bonica Sant Pau, Sant Magí i el que no manca en cap ermita catalana: la imatge de la Verge. Després d'un petit repós i resar una estoneta emprenguèrem la davallada i d'a-

llà... ací on soc ara; ha estat ma darrera sortida.

Això era a darrers d'abril de 1902; als vint dies Mossèn Cinto deixava sa humil cambra del carrer d'Aragó per a residir a la casa «Vil·la Joana» de Vallvidrera on entregà l'ànima a Déu el dia 10 de juny de juny següent, servant el bon record, com digué ell, de l'ermita de Sant Pau, de Ribes.

C. CUADRAS

El millor company en
l'adversitat és un llibre.

Coses de Ribes

Ribes és un dels pobles el porcentatge d'homes de carrera del qual és més elevat.

Vegeu-ne actualment la llista:

Sacerdots, 16; Metges, 11; Enginyers, 1; Agrònoms, 2; Farmacèutics, 8; Advocats, 3; Llicenciats en ciències, 1; Mestres, 6; Veterinaris, 2. Sumen en total 49.

Tenint en compte el cens de població, el tant per cent és de 2, aproximadament.

* * *

El dia 4 del corrent va fer 25 anys que s'inaugurà el nostre magnífic temple parroquial (la primera pedra del qual fou col·locada el dia 5 de juliol del 1903), que, segons un setmanari ribetà d'aquell temps, s'aixecà magestuós en el punt més vistós del seu «ensanche», gràcies a la generositat i desprendiment meritíssims de la distingida i bondadosa família Marcer.

Farem una mica de memòria dels actes que es celebraren el dia 4 de setembre de 1910.

Tot el poble, amb gran entusiasme, col·laborà a l'èxit esclatant de la diada amb il·luminacions a les cases, arcs de triomf en algun lloc, enramades i, principalment, assistint en gran nombre a tots els actes que es celebraren.

A l'Ofici solemne assistí de mig pontifical el senyor Bisbe de la diòcesi, doctor D. Joan J. Laguarda; fou celebrant Mn. Anton Miret, assistit pel Dr. D. Salvador Carreras, com a diaca, i pel doctor D. Ramon Puig, com a sots-diaca, tots tres fills d'aquesta població. Predicà el P. Joan Bta. Recolons, S. J., i cantà la missa la capella de mús ca del Pi, de Barcelona.

A la tarda, s'organitzà una solemníssima processó per a traslladar Nostramo de l'església vella a la nova, essent una manifestació indescriptible.

En arribar al nou temple, el senyor Bisbe manifestà, amb paraules plenes d'entusiasme, la satisfacció que sentia en aquells moments en que s'acabava de posar la millor perla a aquesta joia que és el nou temple parroquial.

No cal dir que a tots els actes assistí la Corporació municipal, presidida pel bon patrici D. Pere Miret Cerdà (a. c. s.), i els sitials de preferència del presbiteri foren ocupats per la família Marcer. Ens plau fer constar que l'Ajuntament, en aessió celebrada dos dies abans, prengué l'acord de nomenar fill predilecte de Sant Pere de Ribes a D. Francesc Marcer i Oliver, donador del nou temple, i de donar el nom de «Plaça Marcer» a la del costat de l'església.

Hom diu que es preparen grans festetjos per a celebrar les noces d'argent del temple orgull de tots els ribetans.

No és menester tenir molts
llibres, sinó tenir-los bons.

El que passa a casa nostra

El nostre Magnífic Ajuntament es preocupa seriosament de la bona pavimentació dels nostres carrers.

En poc temps havem vist efectuar obres de molta importància al carrer del Pi i altres.

No cal dir que les nostres vies en tan bon estat fan que aquesta població vilegi de debó.

* * *

Dies passats contragué matrimoni en el Santuari de Nostra Senyora del Vinyet el jove compatrici, del comerç d'ací, En Emili Ramos Coma, amb la mestressa d'Altafulla, Na Carme Marca Gusó.

Els desitgem una lluna de mel inacabable

* * *

El passat dissabte, un bon nombre de compatricis efectuaren una excursió a Poblet i Santes Creus, per a poder admirar les belleses d'aquells històrics llocs i que suara s'han començat a restaurar.

Fou una visita simpàtica i agradívola.

* * *

Han retornat a nostre poble la major part d'individus de la Directiva de la Societat Agricultors Obrers, que es trobaven empresonats per l'assumpte de la crema de garberes. En manquen dos, que segons tenim entès no trigaran a estar entre nosaltres.

* * *

Avui, diumenge, al Foment, projecten el bon film «Carolina»; al Local, «Tarzán de las fieras» i al Centre Social, la graciosa comèdia en tres actes «La troca dels embulls».

* * *

El día 24, festivitat de la Mercè, es celebrarà, per primera vegada, la festa del llibre a casa nostra. No cal dir com esperem que tots els ribetans rebran amb joia aquesta nova i contribuiran, cadascú a la mida de les seves forces, al bon èxit de la diada.

* * *

Per compte d'una casa exportadora han sigut adquirides algunes partides de verema blanca per a enviar a Alemanya, Anglaterra i altres països, però ja sigui perquè es presentin algunes dificultats per a l'exportació o bé perquè els països consumidors no tenen sobrant de numerari, és lo cert que les compres d'aquest any no assoleixen, per ara, la importància de l'any passat.

Del preu del most per ara no se'n parla.

De lo que si hi ha bona collita és de garrofes, però segons es diu, el preu te tendència a la baixa.

* * *

A Ginebra, la Lliga de Nacions, amb això que en diuen el conflicte italo-abisini, hi té una feinada immensa; reunim-nos al matí, tornem-nos a reunir a la tarda, i com que al capdavall de la reunió no arriben a cap acord concret, convenen tornar-se a reunir altra vegada.

Res, que a Ginebra hi ha feinada de debó.

Bé, dirà el lector, que hi té que veure Ginebra amb el que passa a casa nostra?

Oh, és que ací també en tenim de feina d'aquesta mena i d'aquella de mal fer, veto-aquí.

Cinema

«Sor Angélica». — Un film immoral.

«Cleopatra». — Una indecència cinematogràfica.

«El hijo perdido». — Un formidable film.

«La hermana San Sulpicio». — Un bon film en espanyol.

«Carita de angel». — Una bajanada cinematogràfica.

«Guillermo Tell». — Un magnific film.

«Noches moscovitas». — Es pot veure.

Nota. — En el número passat dèiem, equivocadament: «Mascarada» un bon film, i volíem dir: «Masacre», un bon film. «Mascarada». — Un film immoral.

IMP. DIARI — VILANOVA I GELTRÚ